

Czwartek, 13 listopada 2014 r.

P8_TA(2014)0053

Sytuacja humanitarna w Sudanie Południowym

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 listopada 2014 r. w sprawie sytuacji humanitarnej w Sudanie Południowym (2014/2922(RSP))

(2016/C 285/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Sudanu Południowego, w szczególności rezolucję z dnia 16 stycznia 2014 r. w sprawie sytuacji w Sudanie Południowym ⁽¹⁾,
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Catherine Ashton z dnia 23 stycznia 2014 r. i 10 maja 2014 r. w sprawie sytuacji w Sudanie Południowym,
- uwzględniając oświadczenia rzecznika wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel z dnia 28 sierpnia 2014 r. i 31 października 2014 r. w sprawie sytuacji w Sudanie Południowym,
- uwzględniając decyzję Rady 2014/449/WPZiB z dnia 10 lipca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym ⁽²⁾,
- uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2155 (2014),
- uwzględniając sprawozdanie okresowe Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka w sprawie sytuacji praw człowieka w Sudanie Południowym, upowszechnione w celu omówienia przez panel na 27. posiedzeniu Rady Praw Człowieka ONZ,
- uwzględniając deklarację Rady z dnia 10 lipca 2014 r. w sprawie Sudanu Południowego,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Sudanu Południowego z dnia 20 stycznia 2014 r. i z dnia 17 marca 2014 r.,
- uwzględniając oświadczenie komisarz ds. współpracy międzynarodowej, pomocy humanitarnej i reagowania kryzysowego Kristaliny Georgiewej z dnia 25 września 2014 r.,
- uwzględniając oświadczenie Sekretarza Generalnego ONZ Bana Ki-Moona z dnia 30 października 2014 r.,
- uwzględniając oświadczenie Międzyrządowego Organu ds. Rozwoju (IGAD) z dnia 20 października 2014 r.,
- uwzględniając rezolucję przyjętą na 28. nadzwyczajnym posiedzeniu szefów państw i rządów IGAD w dniu 7 listopada 2014 r.,
- uwzględniając plan działania dla Sudanu i Sudanu Południowego nakreślony w komunikacie wydanym w dniu 24 kwietnia 2012 r. przez Radę Pokoju i Bezpieczeństwa Unii Afrykańskiej, który UE w pełni popiera,
- uwzględniając sprawozdanie okresowe Komisji Dochodzeniowej Unii Afrykańskiej w sprawie Sudanu Południowego, przedstawione w dniach 26–27 czerwca 2014 r. w Malabo w Gwinei Równikowej,
- uwzględniając zmienioną umowę z Kotonu,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka,
- uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów,
- uwzględniając art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0042.

⁽²⁾ Dz.U. L 203 z 11.7.2014, s. 100.

Czwartek, 13 listopada 2014 r.

- A. mając na uwadze, że konflikt polityczny rozpoczął się po tym, jak prezydent kraju Salva Kiir oskarżył odwołanego przez siebie wiceprezydenta Rieka Machara o przygotowywanie zamachu stanu przeciwko niemu; mając na uwadze, że Riek Machar zaprzeczył, jakoby planował zamach stanu;
- B. mając na uwadze, że według szacunków ONZ ponad 10 000 osób zginęło w czasie miesięcy starć oraz mając na uwadze, że powszechnie mówi się o aktach niespotykanego okrucieństwa i przemocy na tle etnicznym mających znamiona zbrodni wojennych;
- C. mając na uwadze, że Sudan Południowy jest najmłodszym i najbardziej niestabilnym państwem na świecie oraz że zajmuje drugie miejsce w opracowanym przez Komisję rankingu państw pod względem podatności na zagrożenia i kryzysy humanitarne (Global Vulnerability and Crisis Assessment Final Index);
- D. mając na uwadze, że dnia 7 stycznia 2014 r. strony konfliktu w Sudanie Południowym rozpoczęły w Addis Abebie negocjacje pod auspicjami IGAD;
- E. mając na uwadze, że porozumienie o zawieszeniu broni zostało podpisane dnia 23 stycznia 2014 r. i potwierdzone dnia 9 maja 2014 r., a chociaż jest nadal łamane, nie wprowadzono żadnych sankcji;
- F. mając na uwadze, że rozmowy pokojowe przyniosły niewielki postęp, jeżeli chodzi o wypracowanie trwałego rozwiązania, oraz mając na uwadze, że koordynator ds. pomocy humanitarnej ONZ zaznaczył, że szanse na osiągnięcie trwałego pokoju na szczeblu politycznym i między społecznościami są niewielkie;
- G. mając jednak na uwadze, że w dniu 7 listopada 2014 r. rząd Sudanu Południowego oraz rebelianci z Ludowego Ruchu/Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu podpisali kolejne porozumienie o zawieszeniu broni pod karą sankcji ze strony IGAD w przypadku niedotrzymania porozumienia;
- H. mając na uwadze, że walki sił prezydenta Kiira z rebeliantami lojalnymi wobec Rieka Machara wybuchły na nowo wraz z zakończeniem pory deszczowej i z pewnością nasilią się w czasie pory suchej, jeżeli nie zostanie znalezione rozwiązanie polityczne;
- I. mając na uwadze, że w rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2155 (2014) wyrażono głębokie zaniepokojenie przesiedleniami ludności na wielką skalę i pogłębianiem się kryzysu humanitarnego; mając na uwadze, że kryzys humanitarny zagraża rozprzestrzenieniem się na dużo większy region w strefie, która już jest niestabilna, gdyż sudańskie grupy rebeliantów i siły ugandyjskie już biorą udział w walkach; mając na uwadze, że kres tej niestabilności można położyć tylko wtedy, jeżeli wyeliminuje się podstawowe przyczyny takiego stanu rzeczy, czyli skrajne ubóstwo, zmianę klimatu, unijne międzynarodowe ingerencje i interesy geostrategiczne, niesprawiedliwy rozdział dóbr i nieuczciwą eksploatację zasobów;
- J. mając na uwadze, że większość ludności Sudanu żyje w powszechnym ubóstwie, mimo że państwo to obfituje w ropę naftową i zasoby naturalne, przy czym wpływy z eksportu ropy naftowej stanowią ponad 70 % PKB i około 90 % dochodów rządowych; mając na uwadze, że dochody uzyskane dzięki przemysłowi naftowemu podsycały brutalny konflikt;
- K. mając na uwadze, że konflikt doprowadził do aktów okrutnej przemocy seksualnej na alarmującą skalę, co podkreśliła specjalna przedstawiciel Sekretarza Generalnego ONZ ds. przemocy seksualnej w konfliktach Zainab Bangura; mając na uwadze, że nadal napływają niepotwierdzone doniesienia o rekrutowaniu dzieci-żołnierzy w Sudanie Południowym, oraz mając na uwadze, że dzieci stanowią połowę populacji Sudanu Południowego;
- L. mając na uwadze, że ONZ ogłosiła, że w Sudanie Południowym panuje trzeci, czyli najwyższy stopień kryzysu humanitarnego;
- M. mając na uwadze, że od początku roku pomoc humanitarną dostarczono do 3,5 mln osób w Sudanie Południowym; mając na uwadze, że dzięki połączeniu lokalnych mechanizmów przetrwania z międzynarodową pomocą humanitarną udało się uniknąć klęski głodu; mając jednak na uwadze, że jeżeli walki zostaną wznowione, perspektywy w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego dla tego kraju są ponure, zwłaszcza w miastach Bor i Bentiu, gdyż 2,5 mln osób prawdopodobnie wciąż będzie w kryzysowej lub dramatycznej sytuacji z uwagi na brak bezpieczeństwa żywnościowego; mając na uwadze, że kobiety są szczególnie zagrożone brakiem bezpieczeństwa żywnościowego, gdyż to kobiety prowadzą 57 % gospodarstw na obszarach chronionych; mając na uwadze, że główne organizacje niosące pomoc, w tym Oxfam, CARE i Cafod ostrzegły, że jeżeli walki zostaną wznowione, niektóre regiony Sudanu Południowego staną na początku przyszłego roku w obliczu głodu;

Czwartek, 13 listopada 2014 r.

- N. mając na uwadze, że według szacunków 3,8 mln mieszkańców Sudanu Południowego potrzebuje pomocy humanitarnej, 1,4 mln zostało przesiedlonych wewnątrz kraju, a ponad 470 000 poszukuje schronienia w sąsiednich państwach;
- O. mając na uwadze, że najpilniejsze potrzeby humanitarne to żywność, czysta woda, opieka zdrowotna, schronienie, urządzenia sanitarne, higiena, reakcja w przypadku epidemii (np. cholery, malarii, czarnej gorączki i żółtaczki) oraz bezpieczeństwo; mając na uwadze, że ofiary przemocy seksualnej potrzebują zwiększonej pomocy psychosocjalnej;
- P. mając na uwadze, że dostęp do osób znajdujących się w potrzebie wciąż jest utrudniany przez działania wojenne i przemoc, które wymierzone są również przeciwko pracownikom organizacji humanitarnych oraz konwojom z pomocą humanitarną; mając na uwadze, że ok. 80 % całej opieki zdrowotnej i podstawowych usług świadczą organizacje pozarządowe;
- Q. mając na uwadze, że we wrześniu 2014 r. minister pracy Sudanu Południowego powiedział, że wszyscy zagraniczni pracownicy powinni opuścić kraj do połowy października (słowa te później odwołał);
- R. mając na uwadze, że przyjęcie ustawy o organizacjach pozarządowych mającej na celu ograniczenie zakresu, w jakim organizacje te oraz społeczeństwo obywatelskie mogą pracować w Sudanie Południowym, zostało przesunięte na grudzień 2014r.; mając na uwadze, że przyjęcie ustawy o organizacjach pozarządowych może przynieść poważne skutki dla operacji pomocowych w tym krytycznym okresie, gdy wspólnota międzynarodowa próbuje zapobiec rozprzestrzenianiu się głodu;
- S. mając na uwadze, że wskutek wielu przedłużających się kryzysów na świecie międzynarodowe zasoby humanitarne zostały wykorzystane do granic możliwości; mając na uwadze, że społeczność międzynarodowa nie będzie w stanie nadal odpowiadać ani finansowo, ani operacyjnie, na potrzeby wynikające z długotrwałego kryzysu;
- T. mając na uwadze, że UE dostarczyła ponad jedną trzecią (38 %) całej pomocy międzynarodowej w odpowiedzi na kryzys humanitarny w Sudanie Południowym, a sama Komisja zwiększyła swój budżet na pomoc humanitarną w tym kryzysie do ponad 130 mln EUR w 2014 r.;
- U. mając na uwadze, że Unia Afrykańska powołała komisję śledczą, której zadaniem jest przeprowadzenie dochodzenia w sprawie przypadków łamania praw człowieka, o których napływają liczne doniesienia;
- V. mając na uwadze, że dnia 10 lipca 2014 r. UE zapowiedziała pierwszą serię środków wymierzonych przeciwko osobom odpowiedzialnym za uniemożliwianie prowadzenia procesu pokojowego poprzez nieprzestrzeganie porozumienia o zawieszeniu broni lub popełnianie poważnych aktów łamania praw człowieka; mając na uwadze, że unijne embargo na eksport broni do Sudanu Południowego zostało utrzymane;
- W. mając na uwadze konieczność znalezienia politycznego i demokratycznego rozwiązania obecnego konfliktu, torującego drogę do powstania demokratycznie uzgodnionych instytucji, aby zbudować nowe państwo powołane do życia w wyniku referendum w sprawie niepodległości; mając na uwadze, że trwały pokój, budowanie państwowości po zakończeniu konfliktu i dążenia do położenia kresu niestabilności wymagają długoterminowej perspektywy, a także solidnego, przewidywalnego i trwałego zaangażowania ze strony wspólnoty międzynarodowej;
1. stanowczo potępia wywołaną przez ludzi, zatrważającą tragedię w Sudanie Południowym, która stoi w sprzeczności z wartościami i celem ruchu wyzwolenia tego kraju;
  2. stanowczo potępia wznowienie aktów przemocy oraz powtarzające się naruszenia porozumienia o zawieszeniu broni, które spowodowały śmierć, obrażenia i szkody materialne wśród ludności cywilnej, a także doprowadziły do przesiedlenia setek tysięcy ludzi w Sudanie Południowym – kraju, który już i tak jest osłabiony i niestabilny; ubolewa nad słabym dowodzeniem i kontrolą sił zbrojnych, co zwiększa prawdopodobieństwo dalszego rozdrobnienia walczących sił i może prowadzić do nasilenia przemocy i nieprzestrzegania porozumień pokojowych;
  3. wzywa społeczność międzynarodową do wywiązania się z zobowiązań finansowych wobec Sudanu Południowego i całego regionu oraz do uruchomienia środków w celu natychmiastowego zareagowania na pogarszającą się sytuację humanitarną w Sudanie Południowym; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje wkład UE w rozwiązywanie kryzysu humanitarnego w Sudanie Południowym i wzywa państwa członkowskie do znalezienia – zgodnie z ich zobowiązaniami międzynarodowymi – sposobu na finansowanie działań pozwalających uporać się z coraz większą liczbą konfliktów;

Czwartek, 13 listopada 2014 r.

4. zachęca UE do przeprogramowania swej pomocy rozwojowej w celu zaspokojenia najpilniejszych potrzeb ludności Sudanu Południowego i wspierania przemian na rzecz pokoju i stabilności; dlatego z zadowoleniem przyjmuje zawieszenie pomocy rozwojowej ze wsparcia budżetowego dla Sudanu Południowego, z wyjątkiem działań zapewniających bezpośrednie wsparcie ludności lub bezpośrednie wsparcie demokratycznych przemian i pomocy humanitarnej, oraz wzywa do przekierowania pomocy na organizacje pozarządowe i organizacje międzynarodowe;
5. przypomina, że długoterminowe perspektywy pokojowego współistnienia i rozwoju wymagają kompleksowych reform instytucjonalnych, aby ustanowić w tym kraju proces rządzenia gwarantujący praworządność; podkreśla, że transformacja po rozwiązaniu konfliktu może trwać latami i wymagać trwałego i długoterminowego zaangażowania ze strony wspólnoty międzynarodowej;
6. potępia pogorszenie się stosunków pomiędzy wspólnotą humanitarną a wszystkimi stronami konfliktu, w tym nielegalne opodatkowanie pomocy oraz bezkarne nękanie, a nawet zabójstwa pracowników organizacji humanitarnych; zauważa, że część zagranicznych agencji pomocowych już wycofała się z Sudanu Południowego, a te, które pozostały, zmagają się z przeciwnościami, chcąc zaspokoić potrzeby przesiedlonych cywilów;
7. nalega, by pomoc humanitarna i żywnościowa była przekazywana wyłącznie na konkretne potrzeby ludzi znajdujących się w najtrudniejszym położeniu, oraz przypomina wszystkim stronom konfliktu w Sudanie Południowym o ich obowiązku uznawania i poszanowania neutralności, niezależności i bezstronności pracowników organizacji humanitarnych, tak by ułatwić udzielanie pomocy ratującej życie ludziom w potrzebie, niezależnie od ich politycznych przekonań i pochodzenia etnicznego, oraz o ich obowiązku natychmiastowego zaprzestania wszelkiego nękania pracowników organizacji humanitarnych, przejmowania towarów i zmiany przeznaczenia pomocy; domaga się wycofania lub odrzucenia ustawy o organizacjach pozarządowych;
8. nalega, by pomoc humanitarna, szczególnie w postaci usług podstawowych i pomocy żywnościowej, nie była przekierowywana do zbrojnych grup;
9. jest głęboko zaniepokojony sytuacją w zakresie bezpieczeństwa żywnościowego w Sudanie Południowym spowodowaną przez konflikt i pogorszoną przez powtarzające się klęski żywiołowe, która może ulec znacznemu zaostrzeniu w przypadku wznowienia walk;
10. podkreśla, że porozumienie pokojowe umożliwiłoby ludności powrót do opuszczonych gospodarstw, ponowne otwarcie rynków oraz odbudowę domów;
11. z całą mocą potępia pozasądowe egzekucje i masowe mordy, represje kierowane przeciw ludności cywilnej, naruszenia praw człowieka (w tym również uchodźców i przesiedleńców, kobiet i osób należących do grup najbardziej wrażliwych oraz dziennikarzy), arbitralne aresztowania i zatrzymania, wymuszone zaginięcia, brutalne traktowanie i tortury stosowane przez wszystkie strony konfliktu; jest zdania, że prezydent Kiir i Riek Machar powinni uczynić wszystko, co w ich mocy, aby powstrzymać żołnierzy będących pod ich kontrolą od popełniania takich nadużyć wobec ludności;
12. wzywa Komisję, państwa członkowskie i władze Sudanu Południowego do współpracy ze społecznościami oraz organizacjami zajmującymi się prawami kobiet w celu zapewnienia i rozpowszechniania dostępu do wysokiej jakości usług w zakresie edukacji, praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz opieki zdrowotnej dla dziewcząt i kobiet, w tym dostępu do antykoncepcji, a także testów na HIV/AIDS oraz odpowiedniego leczenia;
13. ubolewa nad faktem, że konflikt zakłócił świadczenie wielu podstawowych usług i że setki tysięcy dzieci nie chodzą do szkoły; jest zaniepokojony faktem, że dzieci najdotkliwiej odczuwają konsekwencje przemocy, doświadczając cierpień psychicznych i braku dostępu do usług, w tym do edukacji; apeluje do stron konfliktu, aby zaprzestały wcielania dzieci do sił zbrojnych i wykorzystywania ich do walki, a także innych poważnych aktów przemocy wobec dzieci;
14. jest szczególnie zaniepokojony etnicznym wymiarem konfliktu; podkreśla, że przejmowanie władzy przy użyciu przemocy lub podziałów etnicznych jest sprzeczne z demokratyczną zasadą praworządności;

Czwartek, 13 listopada 2014 r.

15. apeluje o wiarygodne, przejrzyste i obszerne dochodzenia spełniające międzynarodowe standardy – szczególnie ze strony komisji śledczej Unii Afrykańskiej – w odniesieniu do wszystkich zarzutów popełnienia poważnych zbrodni przez jakąkolwiek stronę konfliktu; zachęca do ustanowienia mechanizmów sprawiedliwości okresu przejściowego, przy wszelkim niezbędnym wsparciu międzynarodowym, w celu działania na rzecz pojednania i odpowiedzialności; zachęca rząd Sudanu Południowego do jak najszybszego przystąpienia do Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego;
16. z zadowoleniem przyjmuje wzmocnienie zdolności dochodzeniowej misji ONZ w Sudanie Południowym (UNMISS), jeśli chodzi o prawa człowieka, przy wsparciu Biura Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka;
17. w związku z tym wspiera ustanowienie, przy udziale międzynarodowym, specjalnego trybunału hybrydowego w celu pociągnięcia do odpowiedzialności przywódców winnych rażących naruszeń praw człowieka popełnionych przez obie strony konfliktu, zgodnie z sugestią sekretarza generalnego ONZ Ban Ki-Moona i zaleceniami zawartymi w sprawozdaniu UNMISS na temat praw człowieka;
18. przypomina, że pomoc humanitarna ma zasadnicze znaczenie, ale nie może rozwiązać problemu politycznego, oraz że główną odpowiedzialność za ochronę ludności cywilnej ponosi rząd; dlatego wzywa do bezpośredniego przeznaczenia dóbr kraju na dobrobyt ludności Sudanu Południowego; wzywa wszystkie strony, by przestrzegały porozumienia i konstruktywnie uczestniczyły – w drodze dialogu i współpracy – w rozmowach pokojowych w Addis Abebie, z myślą o całkowitym wdrożeniu porozumienia o zawieszeniu broni i szybkim wznowieniu rozmów prowadzących do sformowania tymczasowego rządu jedności narodowej, będącego jedynym długofalowym rozwiązaniem, a także do pojednania narodowego w interesie całej ludności Sudanu Południowego;
19. ubolewa nad faktem, że nieustanne wysiłki IGAD będącego mediatorem w rozmowach pokojowych mających na celu ustanowienie tymczasowego rządu jedności narodowej nie przyniosły istotnych postępów;
20. z zadowoleniem przyjmuje jednak osiągnięcie porozumienia w dniu 7 listopada 2014 r. i wzywa do jego natychmiastowego i pełnego wdrożenia; w dalszym ciągu wspiera mediację prowadzoną przez IGAD i jego starania, aby przygotować warunki do prowadzenia wielostronnego dialogu politycznego; wzywa też UE do dalszego wspierania IGAD zarówno pod względem merytorycznym, jak i finansowym oraz do dalszego udostępniania pracowników w ramach mechanizmu weryfikacji i monitorowania zawieszenia broni;
21. podkreśla, że stworzenie odpowiednich instytucji i ram prawnych umożliwiających zarządzanie zasobami ropy naftowej w ramach federalizmu etnicznego jest kluczem do pokojowego rozwoju; apeluje w szczególności do UE o wspieranie długoterminowej strategii rozwoju dla Sudanu Południowego, która umożliwi stworzenie solidnego systemu dobrych rządów, zapewni przejrzystość i odpowiedzialność (zwłaszcza w zakresie wdrażania inicjatywy na rzecz przejrzystości przemysłu wydobywczego), a także rozwój programów w dziedzinie infrastruktury, edukacji, zdrowia i opieki społecznej, z wykorzystaniem dochodów z sektora naftowego i środków pomocy na rzecz rozwoju;
22. domaga się, by władze Sudanu Południowego zadbały o to, by z dochodów z ropy naftowej korzystała ludność tego kraju; wzywa strony negocjacji do uwzględnienia w porozumieniu pokojowym kwestii przejrzystości i kontroli publicznej sektora naftowego w taki sposób, by umożliwić przeznaczenie dochodów pochodzących z tego sektora na trwały rozwój kraju i poprawę życia ludności;
23. wyraża ubolewanie z powodu nieskuteczności ukierunkowanych sankcji nałożonych przez UE i domaga się nałożenia ukierunkowanych sankcji przez IGAD, Unię Afrykańską i społeczność międzynarodową; popiera utrzymanie embarga na dostawy broni do Sudanu Południowego i wzywa do przyjęcia embarga na dostawy broni nałożonego przez ONZ na Sudan Południowy i cały region;
24. popiera udział społeczeństwa obywatelskiego w negocjacjach pokojowych i uważa, że jest on niezbędny;
25. przestrzega przed rozprzestrzenianiem się konfliktu i jego destabilizacyjnym wpływem na już i tak niestabilny region, w szczególności w wyniku rosnącej liczby uchodźców w sąsiednich krajach; w związku z tym wzywa wszystkie kraje sąsiadujące z Sudanem Południowym i wszystkie siły w regionie do ścisłej współpracy na rzecz poprawy bezpieczeństwa w tym kraju i w regionie oraz do znalezienia pokojowego, trwałego i politycznego rozwiązania obecnego kryzysu; podkreśla, że zwłaszcza współpraca z Sudanem oznaczałaby poprawę stosunków;

Czwartek, 13 listopada 2014 r.

26. apeluje o powołanie grupy kontaktowej złożonej z najważniejszych graczy w Sudanie Południowym, aby wesprzeć pracę IGAD i zapewnić spójność na szczeblu międzynarodowym;
  27. z zadowoleniem przyjmuje mianowanie Alexandra Rondosa na Specjalnego Przedstawiciela UE w Rogu Afryki; zaleca, by wszystkie jego starania były ukierunkowane na znalezienie trwałego rozwiązania;
  28. zachęca rząd Sudanu Południowego do ratyfikowania umowy z Kotonu między UE a grupą państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP);
  29. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich, rządowi Sudanu Południowego, komisarzowi Sudanu Południowego ds. praw człowieka, Narodowemu Zgromadzeniu Ustawodawczemu Sudanu Południowego, instytucjom Unii Afrykańskiej, Międzyrządowemu Organowi ds. Rozwoju, współprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE oraz sekretarzowi generalnemu ONZ.
-